प्रबुद्धस्य 'अस्य गत्वा त्वं रुदिहि स्वपितुः पुरः,
ततश्च नियतं स त्वां पृच्छेद् उद्वेगकारणं । 59
त्वां चेन् निपातयेत् कश्चित्, ततो मे का गतिर् भवेत्?
एतद् दुःखं मम 'इत्य् एवं स च वाच्यस् त्वया ततः । 60
एवं कृते ऽस्ति कल्याणं तव 'अपि च मम 'अपि च,
इत्य् उक्ता तेन सा राज्ञा तथा 'इत्य् अङ्गीचकार तं । 61
तं च छन्नम् अवस्थाप्य राजानं पापशङ्किनी
अगाद् असुरकन्या सा प्रसुप्तस्य 'अन्तिकं पितुः । 62
सो ऽथ दैत्यः प्रबुबुधे, प्रारेभे सा च रोदितुं.
किं पुत्रि रोदिषि 'इत्य् एवं स च ताम् अब्रवीत् ततः । 63
हन्यात् त्वां कोऽपि चेत् तात, तदा मे का गतिर् भवेत्?
इत्य् आर्ता तम् अवादीत् सा, स च विहस्य ततो ऽब्रवीत् । 64
को मां व्यापादयेत् पुत्रि? सर्वो वज्रमयो क्व् अहं,
वामहस्ते ऽस्ति मे छिद्रं, तच् च चापिन रक्ष्यते । 65
इत्थम् आश्वासयामास स दैत्यस् तां निजां सुतां,
एतच् च निखिलं तेन राज्ञा छन्नेन शुश्रुवे । 66
ततः क्षणाद् इव 'उत्थाय कृत्वा स्नानं स दानवः
कृतमौनः प्रववृते देवं पूजयितुं हरं । 67
तत्कालं प्रकटीभूय स राजा 'आकृष्टकार्मुकः
उपेत्य प्रसभं दैत्यं रणाय 'आह्वयते स्म तं । 68

Digitized by Google